YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
9 päivänä maaliskuuta 2004 *

Asiassa C-314/03,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään S. Schreiner,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY (EYVL L 193, s. 75) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja R. Silva de Lapuerta,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.7.2003 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY (EYVL L 193, s. 75) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

2 Direktiivin 2000/52/EY 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31.7.2001 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Varattuaan EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn menettelytavan mukaisesti Luxemburgin suurherttuakunnalle tilaisuuden esittää huomautuksensa komissio osoitti 19.12.2002 kyseiselle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin 2000/52/EY noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiannosta. Koska Luxemburgin viranomaisten lausunnon johdosta toimittamien tietojen perusteella ei ollut mahdollista todeta, että mainitut toimenpiteet oli tosiasiallisesti tehty, komissio nosti käsiteltävänä olevan kanteen.

4 Luxemburgin suurherttuakunta myöntää, että se ei ole toteuttanut direktiivin 2000/52/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä direktiivin 2 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisessa määräajassa. Se on kuitenkin sitä mieltä, että viivästykseen on hyvät perusteet. Itse asiassa direktiivin täytäntöönpanoa on huomattavasti vaikeuttanut ja viivästyttänyt se, että komissio ei ole julkaissut direktiivin 2000/52/EY sekä kolmen muun direktiivin, joihin direktiivin täytäntöönpano vaikuttaa, konsolidoitua versiota, sillä konsolidoitu versio on julkaistu vasta vuoden 2002 aikana. Luxemburgin hallitus väittää myös, että sillä on ollut vaikeuksia saada yhteyttä komission yksiköihin keskustellakseen mainitun direktiivin täytäntöönpanoon liittyvistä menettelytavoista.

5 Luxemburgin hallituksen perusteluista, jotka koskevat sillä direktiivin 2000/52/EY säännösten täytäntöönpanossa olleita vaikeuksia, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei saa yksipuolisesti jättää noudattamatta velvoitteitaan yhteisön säädöksen täytäntöönpanovaiheessa

ilmaantuvien soveltamisvaikeuksien takia (ks. mm. asia 128/78, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 7.2.1979, Kok. 1979, s. 419, 10 kohta; asia C-374/89, komissio v. Belgia, tuomio 19.2.1991, Kok. 1991, s. I-367, 10 kohta ja asia C-327/98, komissio v. Ranska, tuomio 23.3.2000, Kok. 2000, s. I-1851, 21 kohta).

6 Luxemburgin hallituksen esittämät perustelut sille, ettei se ole pannut täytäntöön direktiiviä 2000/52/EY, tulee näin ollen hylätä.

7 Komission kanne on näin ollen hyväksyttävä.

8 Näin ollen on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivin 2000/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

9 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gulmann von Bahr Silva de Lapuerta

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä maaliskuuta 2004.

R. Grass C. Gulmann

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja